

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTOSEG: BUDAPEST VI. SZERECSEN-UTCA 26. SZERZŐKAT NEM KÜLDÖNK VISSZA. CSAK BÉRMENYES LEVELEKET FOGADUNK EL. ELŐFIZETÉSI DÍJ: Vidékre postán v. helyben házhoz hordva...

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. DALSIKÁNY-UTCA 9. HIRDETÉSEKET ÉS NYILTÉRBE VÁLÓ KÖZLEMÉNYEKET FELTÉTEL KÖZÖLŐMAGYAR... PÁRISBAN FÜGGŐKÖZÖLŐK: John F. Jones & Co. 31 bis, Faub. Montmartre...

Mondj igazat...

(F. A.) Károlyi István gróf nyitair beszéde, úgy látszik, igen erős bors volt a kormány orrának. Legalább irtoztos módon prűszköl tőle, erre hivatott organumai által. Nincs rajta valami csodálni való. Hiába, az emberek hallérezke úgy van megalkotva, hogy sokkal szívesebben veszi be a csuszó-mászó hajbókólok émelgős dicshimnuszait, mint a férfias egyenességgel kimondott leplezetlen igazságokat. Sőt a közmondás azt tartja, hogy az igazmondásért betörök az ember feje. No hát nem mindig török be, ha erősebb fajtája a koponya, de annyi bizonyos, hogy a fejbéverési jó szándék soha sem marad el azoknál, kiknek az igazság szava fűlértó muzsika.

Szörnyen rossz néven veszik Károlyi István grófnak, hogy a F. M. K. E. közgyűlésén tartott beszédebe politikai remiszenciáknál is vegyítette, mert csak történeti visszapiantásnak tekinthetjük a beszéd azon részeit, melyekben a 67 óra aulomra került kormányok mulasztásairól és hibáiról emlékezik meg. Pedig hát Károlyi István gróf ezekkel a letűnt kormányokkal jóhiszeműleg állítja szembe a mai kormányt, azt mondván róla, hogy lehetetlennek tartja a benne való csalódást. Talán mondanunk sem kell, hogy mi Károlyi István gróf eme szép íreményében nem osztozunk. Epen abból a felháborodásból látszik, melyet a nyitair beszéd a kormányhoz közel állóknál keltett, mennyire találva érzi magát a mai kormány a multak bünei emlegetésénél s mennyire kevéssé érez hajlandóságot magában arra, hogy elődelni jobb legyen.

Csudák világa.

Mily törékeny minden, a mi szép, mily mulandó, a mi sziveinket gyönyörrel és elragadtatással tölti el! Hova lett naiv hitünk a csudákban, hova lett a magyellak, a melyekkel a rejtélyeket körülveztük, tudatlanságunk, a mely boldogított s hitünk, a mely fölemelt és vigaszt adott? És új csudák keletkeztek a régiek helyett. A «Homunculus» meséje támad fel gondolatunkban, ha végig futunk egy pillanatra azokon a vívmányokon, a melyekkel az emberi tudomány diadalt aratott az elemek fölött a görse fölfedezésével, a villamosság felhasználásával és a röpülőgépek problémájával, a mely most foglalkoztatja az agyvelőket. Végtelenek, a melyek egykor Marmontides szíve lepte meg, a mikor eljött akart vágni — a rege szerint — a teremtés csodás egymástánjának és vegyi uton szerves lényt akart a retortáiban létrehozni.

kormány segítségét, támogatását kikövetelnie s jogában áll figyelmeztetnie mulasztásaira azt a hatalmat, mely vele együtt karöltve van hivata szolgálalni a nemzet nagy érdekeit. S a mely kormány ezen támogatást megtagadja s a nemzet érdekében tett figyelmeztetéseket pártpolitikának tekintli, annak nagy nemzeti jelszavaival és állítólagos nemzeti törekvései hasonlatosak ahhoz az «arany» valutához, mely végre is nikel «spielmünz»-vé aljasodott le. Hazug, allatomos hipokrita az olyan kormány, mely nemzeti jelszavaival a társadalmat felülte, kultur-egyesületek alakítására buzdítja, azoknak alapszabályait jóváhagyja, de nem támogatja nagy nemzeti küzdelmeiben, s majd minden tettével állást foglal a nemzet érdekei, a nemzet akarat és reményeisége ellen. Gróf Károlyi István nagyon is optimista felfogással itéli meg a mai kormányt, mikor azt hiszi, hogy ez kevéssé hipokrita a többi 67-es kormányoknál. Olyan szerencsétlen, olyan nyomorult Magyarország közjogi helyzete, hogy a mai viszonyok között igazán nemzeti, hazafias kormány nem is képzelhető. A ki ma Magyarország miniszteri bársonyszékébe oda mer ülni, attól a hazának, a nemzetnek nincs többé mit várnia. Mint a muzulmánok Mekka felé, úgy a mi aktív államférfiainknak Bécs felé fordult arczczal kell elmondaniok napi imájokat; le kell vetniök saruikat, melyhez a honi rög tapadt, le kell küzdéniök szívökben minden érzelmet, mely a nemzet céljához, érdekeihez fűzde őket, a sárga-feketé osztrák érdekek szemüvegén kell nézniök a világot. A mi nemzeti jelszó, ígérget elhagyja ajkaiukat, az mind hipokriták csak, melylyel «felülről» biztosított hatalmukat «alulról» is biztosítani kívánják.

Ej, ne csodálkozzék gróf Károlyi István, ha megharagudtak rá, hogy komolyan találta venni a magyar kultur-törekvéseket! Beszélt volna az egyházpolitikáról! Magasztalta volna a Wekerle-kormányt, hogy mint igyekszik egyházpolitikájával az egységes magyar nemzetet megteremteni. Bezeg nem kárpánkja ma érte, «hogy politikáin mert! Részünkről, a mely természetesen találjuk a kormány hű bizalmi emberének, Kürthy Lajos lipói főispánjának gróf Károlyi beszéde után történt tiltakozó felszólalását, éppen olyan természetesen találjuk a kormány organumainak prűszkölését, sőt ropant mulatságosnak találjuk, hogy már olyan hangokat is hallottunk, melyek azt követelik, hogy mondjon le gróf Károlyi István a F. M. K. E. elnökségéről. Nem tartjuk szükségesnek felhívni rá gróf Károlyi Istvánt, hogy valahogy eleget ne tegyen ezen neveléses kívánságának. Epen nyitair beszédeiből látjuk, mennyire ismeri hivatását annak a szép állásnak, melyre őt a társadalom bizalma méltónak találta s megerősödöttünk azon reményünkben, hogy teljes szívvel-lelékkel, igazi önzetlen hazafisággal törekszik megfelelni annak. Jól

Francia-angol konfliktus.

A madagaskári kérdés ugyszólván egy éjjelen keresztül veszedelmes jellegűt öltött. Maguk a francziák is, a kik de Mahval, a francia képviselőség alelnökével az életük inkább csak nemzeti hiúságból kardoskodtak a mellett, hogy Madagaskárba III. Ranavola Manyaka királyné ellen, szükség esetén katonai expedíció küldessék, ma már a háború szükségességét hirdetik komoly politikai okokból. A francziák, a kik az 1885-dik évben Tamatane Madagaskárral kötött szerződés értelmében protektorátus gyakoroltak e sziget fölött, ezt a jogukat mindeddig szabadon érvényesítették. Maga Angolszág, viszonzásul Franciaországnak azért, hogy ez a zanzibári szultán ellen küldött expedíciója ellen nem emelte fel tiltó szavát, szabad kezét engedett eddig neki mindenben Madagaskáron daczára annak, hogy a francziák mindig a sziget antallásának szándékával vádolták. Anglia egy ovagias szerződés fél komolyágával tartotta meg a madagaskári kérdésben azt a teljes selemes álláspontot, a melyet Franciaországnak 1890. augusztus 5-én megígért és sohasem kerülte ki Franciaország közvetítését Madagaskárban. Néhány héttel ezelőtt Madagaskárnak londoni kövele ráakarta birni az angol kormányköröket, hogy Madagaskár fekvérvégességét látva, lépjenek ki a selemes álláspontból s foglaljanak állást Madagaskár függetlensége érdekében s akkor Earl of Kimberley az angol külügyminiszter államtitkárja kijelentette, hogy addig, míg Franciaország jogos követeléseinek határai közt marad, Anglia nem fogja Franciaországot megakadályozni abban, hogy a szigeten jogait érvényesítse. Az angol államférfinak beszéde akkor Franciaországban nagyon megnugató hatással volt. Érezte ugyan mindenki, hogy Earl of Kimberleynek nyilatkozata sokkal homályosabb, semhogy arra építeni lehetne, s hogy a «jogos kívánalmak határa» úgy magyarázható, a hogy az Angliának tetszik. Madagaskárnak abban a háboruban, a mely a gyarmatpolitika miatt Anglia és Franciaország közt ki fog történi, fontos szerepe lesz, s ezt úgy a francziák, mint az angolok nagyon is jól tudják. A Suez-csatorna használhatatlanságát háború esetére már nem egyszer mondták ki elismert tekintélyű s azért ugy Franciaország, s mint Angolszág biztosítási igyekszik a maga számára a Jöreménység fokát megközelítő tengeri utat. Ebből a szempontból véve Madagaskár, a jövő háborúban sokkal fontosabb pozíció lesz, semhogy Anglia egykönnyen megengedné, hogy Franciaország anektálja. Az angol kormány ugyan nyíltan ma is azon az állásponton áll, mint annak idején lord Salisbury, s félhivatalos szócsöveivel által hirdette, hogy a mára összehívott minisztertanács semmi összefüggésben sincs a madagaskári kérdéssel. Ennek azonban Franciaországban nem akarnak hitelt adni, s arra a hírre, hogy a minisztertanács rendkívüli időben ült össze, olyan vihar keletkezett a francia sajtóban, hogy Hanotaux külügyminiszter sugalmazása folytán a Temps olyan értelmit vezércikket közölt, hogy a két állam kormányának tapintatosságára kell bízni a nehéz és kényes kérdés elintézését, s hogy az

tudjuk, mennyire sajnálja a kormány, hogy a F. M. K. E. elnöksége nem egyenlő a választói jogosultsággal. Milyen szépen ki-túrná onnan most gróf Károlyi Istvánt valami bérenc felhasználásával, mint Kossuth Ferenczet a választói listából Czeglédén. Hanem azt ajánljuk a kormánynak, hogy építtessen egy «söhajok hidját», aztán hajtsa rá a zsandárjaival minden igazi, jó magyar hazafit; hiszen olyan igen nagyon retteg tőlük!

Budapest, okt. 4.

Napok óta szellemi a sajtó az egész ország élénk érdeklődése mellett azt az ügyet, hogy Kossuth Ferenczet a czeplédi orsz. képviselő-választók névsorából alatomos uton ki akarják törölni egy ottani irnok által beadott felebbezés alapján. Szinte hihetetlennek tünnek föl mindenki előtt azon adatok, amelyek e hirhét úgyre nézve nyilvánosság elé kerültek. Mi is vártuk, hogy megérkez a czafolat vagy a mentegőzés a sulyosan vádolt belügyminiszter részéről, sőt mai számunkban félre nem érhető módon hívtuk fel erre a belügyminisztert. Minderre egyéb válasz a hallgatásnál nem történt. Így hát beigazoltunk kell tekintenünk azt, hogy a belügyminiszter alatomos uton akarta meggátolni azt, hogy Kossuth Ferencz 1895-re választó és válaszható legyen. Ezen eljárás biratába ezuttal nem bocsátkozva konstatalunk kell, hogy a belügyminiszter urnak s az ő eszközeinek fardozásai a törvény értelmében teljesen hibára valók. Azzal, hogy Szász Károly irnoknak beadatták Kossuth Ferencz választói jogával a felebbezés, nem értek el semmit, mivel a törvény szerint Szász Károlynak nem volt joga a felebbezéshez.

Az 1874. évi XXXIII. t.-cz. 50-ik §-a ugyanig így szól: «Azok, kiknek felszólalása, vagy érvénytelenítése a központi választmány határozatát hozott, annak közszemlére történt kitételét követő 10 nap alatt, — azok pedig, a kiknek a 49. §-ban elősorolt határozatok kézbesítettek» (t. i. a kiknek választói jogokról van szó) a kézbesítéstől számított 10 nap alatt a királyi kuriához intézett felebbezéseiket a központi választmány elnökéhez benyújtják».

Kossuth Ferencz esetében öt az öszielő küldöttség nem vette be a választók lajstromába. Ezért ő maga élt felszólalással. Ennek alapján vette föl a központi választmány, a melynek határozata ellen egyedül Kossuth Ferencz birhatott volna felebbezési joggal. Szász Károly tehát csak azon esetben bírt volna felebbezési joggal, ha felszólalást adott volna be s ez alapján vagy tárgyát képezte volna a központi választmányhatározatának. E szerint a törvény idézett szakasza értelmében Szász Károly felebbezését a kuriának vissza kell utasítani a nélkül, hogy annak érdemébe belebocsátkozzék. Ennek folytán Kossuth Ferencz neve benmarad a czeplédi választók lajstromában s így 1895-ben választó és válaszható.

Bizonyára nem lehet fölteni a kuriáról, hogy a törvény nyílt keletkezését lábbal taposa. Ekként az egész aknamunka hibával volt, a miből azonban nem következik, hogy a részeseket egy, mint sötét munkájuk eredményessége esetén el ne itéljük és meg ne bélyegezzük.

mind a két állam meglegedésére fog meg- oldatni. Ekkor érkezett a Birmingham Post jelentése, mely szerint az angol gyarmatosok százezer fegyvert adtak a howas kormánynak, s hogy az angolok titokban megígérték, hogy az eslegel kitörendő háboruban minden eszközzel segélyre lesznek Madagaskárnak, hogy függetlenségét Franciaországgal szemben megvédhesse. Ez a francziákat olyan izgalomba hozta, hogy azt követelik a kormánytól, hogy sem várva Le Myre de Vilers küldetésének eredményét, indítsa meg az expedíciót Madagaskár ellen. A kormány hajlandó is erre, s jelenleg a madagaskári vezekben már nyolcz hadihajó cizkál, s másik négy teljesen felszerelve, csak a parancsot várja az indulásra. Kérdés, hogy az angol kormány mindezeknek láttára a követelmény nyomásának nem fog-e engedni, annál is inkább, mert tekintélye már egy is aláhanlyott, s nem fogja-e az indiai tengerben járó hajóit a tamatavei öbölbe rendelni? Ha csak arról volna szó, hogy Madagaskár francia kéze kerüljön, nem kelene konfliktust tartani, daczára annak, hogy a sziget stratégiai fontosságáról Angliában mindenki meggyőződve. De látván azokat a készülődéseket, amelyek Aglia tesz már most, hogy az elkerülhetlen háború kitörésekor meg a hadizenet megtörténte előtt megverje a francziákat, a helyzet minden félhivatalos és hivatalos czafolat daczára nagyon komoly. S komolyabb teszi még az, hogy Franciaország Londonban sohasem tudta magát olyan diplomatiával képviseltetni, aki a két hatalom közt fennálló differenciákat ki bírta volna egyenliteni. Ennek a legutolsó példája maga Decrais, a kiről most mindenki tudja, hogy nem «egészségi» okokból vált meg állásától.

Az angol államférfinak beszéde akkor Franciaországban nagyon megnugató hatással volt. Érezte ugyan mindenki, hogy Earl of Kimberleynek nyilatkozata sokkal homályosabb, semhogy arra építeni lehetne, s hogy a «jogos kívánalmak határa» úgy magyarázható, a hogy az Angliának tetszik. Madagaskárnak abban a háboruban, a mely a gyarmatpolitika miatt Anglia és Franciaország közt ki fog történi, fontos szerepe lesz, s ezt úgy a francziák, mint az angolok nagyon is jól tudják. A Suez-csatorna használhatatlanságát háború esetére már nem egyszer mondták ki elismert tekintélyű s azért ugy Franciaország, s mint Angolszág biztosítási igyekszik a maga számára a Jöreménység fokát megközelítő tengeri utat. Ebből a szempontból véve Madagaskár, a jövő háborúban sokkal fontosabb pozíció lesz, semhogy Anglia egykönnyen megengedné, hogy Franciaország anektálja. Az angol kormány ugyan nyíltan ma is azon az állásponton áll, mint annak idején lord Salisbury, s félhivatalos szócsöveivel által hirdette, hogy a mára összehívott minisztertanács semmi összefüggésben sincs a madagaskári kérdéssel. Ennek azonban Franciaországban nem akarnak hitelt adni, s arra a hírre, hogy a minisztertanács rendkívüli időben ült össze, olyan vihar keletkezett a francia sajtóban, hogy Hanotaux külügyminiszter sugalmazása folytán a Temps olyan értelmit vezércikket közölt, hogy a két állam kormányának tapintatosságára kell bízni a nehéz és kényes kérdés elintézését, s hogy az

A főrendiház holnap délelőtt tíz órakor ülést tart. Napirend: a vallás szabad gyarmatáról szóló törvényjavaslat tárgyalása; az iracelta világi recepeziója, a gyermekek vallásáról és az anyakönyvek állomásátáról szóló törvényjavaslatok.

A képviselőház e hó 8-án, hétfőn, déli 12 órakor tartja első ülését. Ezen ülésen csak a legközlebbi úrás napirendjétek fogják megállapítani. Wekerle miniszterelnök a jövő évi előirányzatot valószínűleg a 9-ikén, kedden tartandó ülésen fogja beterjeszteni s ez alkalommal pénzügyi expozéját tartani.

A magyar delegáció holnap délután öt órakor folytatja ülését. Napirendre vannak kitűzve: a hadügyi költségvetés tárgyalása és a zárszámadási bizottság jelentése.

Az osztrák delegáció holnap délelőtt tíz órakor tart ülést, melyen a hadügyi költségvetést tárgyalják.

Örök világra.

Eközben valahogyan eltévődünk és a zárda romjai helyett egyszerre csak megint ott találunk magunkat, a honnan kiindultunk; ahhoz pedig, hogy újra utanj induljunk, már elkéstünk. — Sebaj, majd elmegyünk oda máskor (el is mentünk és soha sem fogom elfelejteni azt a napot). Nincsen-e előttünk az egész tavasz? És milyen gyönyör a tudat anyacsám, hogy azáltal szabad rendelkezhetünk. Se iskola, se tanulás, se látogatás nem zavarnak. Egy lelkem sem ösmérik Londontól ideig. Ah! milyen nagyszerű az, ha az embernek nincsenek börtönai! Azonban a tavasz még messze volt, és a csipős levegő anyámat megborgoztatta. Ajánlottam, hogy menjünk el Bathba, és vegyünk egy szál, mely tetszésünket megnyerte. Anyám tiltakozott, hogy egyedül ennek okm felől, de ajánlottam, hogy egyedül fogok bemenni Bathba a szálért. Azonban alig lettem meg az indítvány, ahaba a pillanattal pedig, hogy magam menjek vásárolni, borzostónak tűnt fel. De miplatt anyám hazra kísértem, az ő borzongása fokozta lelkifurdalásomat és mindjogon megszilárdítá elhatározásomat. — Hozzá kell szólnom, hogy anyámnak segítségére lehessek és magam is képes leszek valamire, — érvettem magamban. — Bizál meg bennem, — mondom, — nem fogom elvezteni, sem elpazarolni a pénzt. És aboltban se leszek ideges, se nem fogok megharagudni, ha az emberek reám bámulnak. Miért is ne járhatnék én egyedül? Nincs semmi ok attól megijedni. — Nincs, egyetlen szeretet leányom, mert ha kénytelen lennék vele... majd ha én nem leszek már mellette s nem lenne tanácsadó, védelmező, akkor is bátran kell felépned, mint a országnak és azért mégis ártatlan maradhatsz, mint a bányá. De te arra most nem vagy kénytelen. Várj egy keveset és majd kiválasztjuk azt a szálát egyűlt. De én nem várhattam tovább, mert lesújtott az a pár nap, mely szegény anyám nagy lábán fektűd ama szerencsétlen suta után. El kell hát mennem Bathba... de hogyan! Merész eszmem támadt. — Anyácsám, miután Mrs. Golding holnap megy Bathba, szabad-e velem bennem, hogy megvegyem a szál! Ő ismeri az üzletet és majd gondomat viseli. De persze hirtelen eszembe jutván az öreg

KÉSŐ BOSSZU — ÖRÖK BÁNAT.

ANGOL REGÉNY. Vidáman lépdeltem tovább, mintha szívem valamire volt terheltő szabadulni volna meg. Tudtam én jól, hogy nem voltam lángszű leány. Arcomban rejlett összes szerencsém, ennyi az egész. Ez ugyan akkor nem volt nagy baj, noha volt később olyan idő, midőn szívesen odaadtam volna szépségem felét, hogy kis ugynevezett «tetszés» bírhatásáért. Ugy van az regényben, hogy általánosságban mindig az olyan tulajdonság után vágódunk, melyet nem bírnak.

A DELEGÁCIÓK.

A magyar delegáció teljesítése. Két nagy szabású szónoklatot hallottunk a magyar delegáció akadémiájának felállításáról...

A hadsereg szétválásáról. Most a tartalékos tisztek és a létszám annyira fedezve van, hogy jövőre...

Az országos bizottság a hadügyminiszter vezetésében foglalt körülmények megismerése és figyelembe vétele...

A hadügyi akadémiák felállításáról. A hadügyi akadémiák felállításáról a hadügyminiszter...

A hadügyi akadémiák felállításáról. A hadügyi akadémiák felállításáról a hadügyminiszter...

A hadügyi akadémiák felállításáról. A hadügyi akadémiák felállításáról a hadügyminiszter...

Az ülés lefolyása a következő: Elnök: Gróf Tisza Lajos. Jegyző: Műnch Aurel, Hegedűs Sándor és gróf Cziráky Antal.

Az ülés megnyitása után Műnch Aurel jegyző felolvassa a múlt héti jegyzőkönyvet. Következik az egyetértési határozatokról...

Az ülés megnyitása után Műnch Aurel jegyző felolvassa a múlt héti jegyzőkönyvet. Következik az egyetértési határozatokról...

Az ülés megnyitása után Műnch Aurel jegyző felolvassa a múlt héti jegyzőkönyvet. Következik az egyetértési határozatokról...

Az ülés megnyitása után Műnch Aurel jegyző felolvassa a múlt héti jegyzőkönyvet. Következik az egyetértési határozatokról...

Az ülés megnyitása után Műnch Aurel jegyző felolvassa a múlt héti jegyzőkönyvet. Következik az egyetértési határozatokról...

Műnch Aurel előadja az albizottság jelentését, melyből kiderül, hogy a megválasztott bizottság...

Műnch Aurel előadja az albizottság jelentését, melyből kiderül, hogy a megválasztott bizottság...

Műnch Aurel előadja az albizottság jelentését, melyből kiderül, hogy a megválasztott bizottság...

Műnch Aurel előadja az albizottság jelentését, melyből kiderül, hogy a megválasztott bizottság...

Műnch Aurel előadja az albizottság jelentését, melyből kiderül, hogy a megválasztott bizottság...

Műnch Aurel előadja az albizottság jelentését, melyből kiderül, hogy a megválasztott bizottság...

Bojár Ferenc ezután nem csodálkozik a költségvetésről, mert az alkotás mindig szükséges...

Bojár Ferenc ezután nem csodálkozik a költségvetésről, mert az alkotás mindig szükséges...

Bojár Ferenc ezután nem csodálkozik a költségvetésről, mert az alkotás mindig szükséges...

Bojár Ferenc ezután nem csodálkozik a költségvetésről, mert az alkotás mindig szükséges...

Bojár Ferenc ezután nem csodálkozik a költségvetésről, mert az alkotás mindig szükséges...

Bojár Ferenc ezután nem csodálkozik a költségvetésről, mert az alkotás mindig szükséges...

asszony fureca külseje, nagy fodor fölöttében és tiszteletreméltó elavult divatu köpönyökben...

asszony fureca külseje, nagy fodor fölöttében és tiszteletreméltó elavult divatu köpönyökben...

asszony fureca külseje, nagy fodor fölöttében és tiszteletreméltó elavult divatu köpönyökben...

asszony fureca külseje, nagy fodor fölöttében és tiszteletreméltó elavult divatu köpönyökben...

asszony fureca külseje, nagy fodor fölöttében és tiszteletreméltó elavult divatu köpönyökben...

asszony fureca külseje, nagy fodor fölöttében és tiszteletreméltó elavult divatu köpönyökben...

VIDÉK. Képviselet beszámoló. Demkó Pál, nagybeszereki képviselő...

EGYETÉRTÉS. 1894. október 1-jén új előzetést nyitunk a következő feltételek mellett:

